

UNDERVISNINGSMATERIAL 1

Protesterna under den arabiska våren 2011

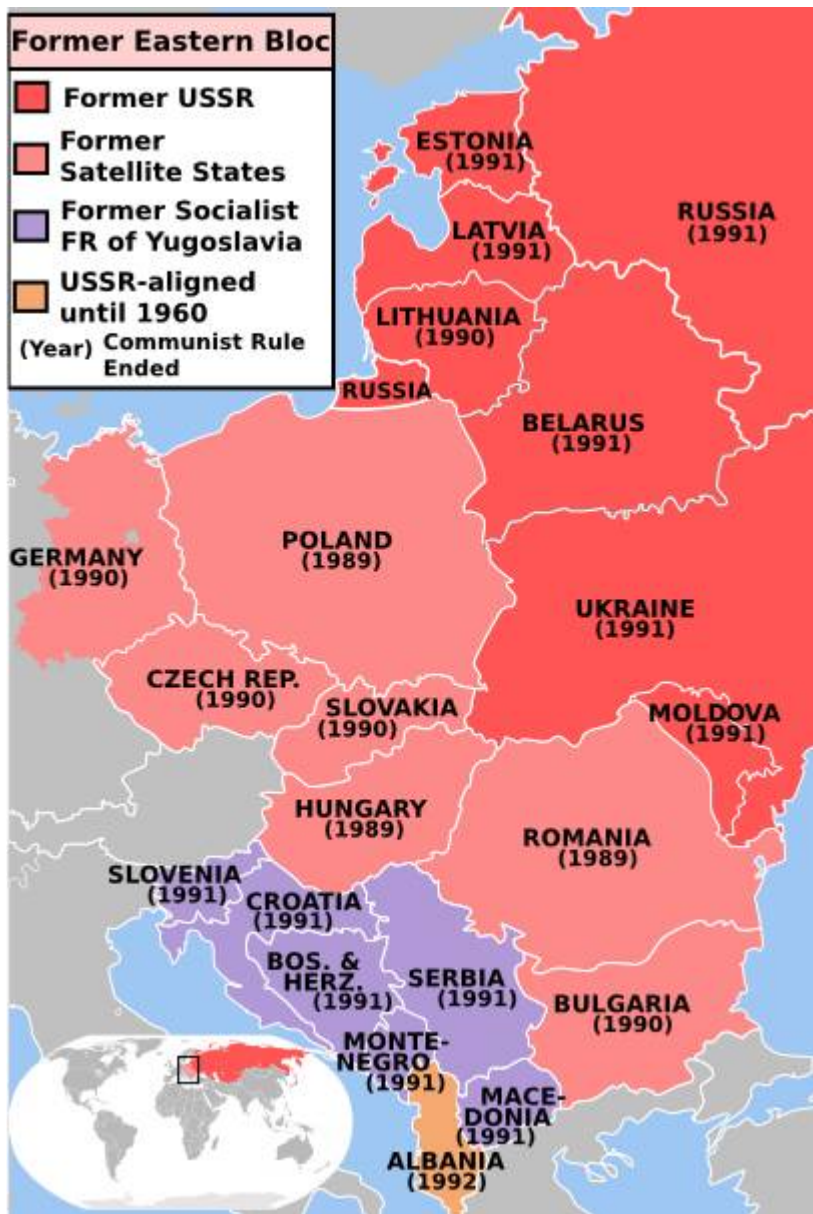

Källa: Karta från "Newsmappers" på Tripline

EUROPEISKA HISTORIENS HUS

Revolutionerna 1989 inom Östblocket

Källa: Wikipedia © Public domain

Revolutionerna 1848 i Europa

Revolutionerna 1848, kända som nationernas vår, var en serie politiska uppror som spred sig över hela den europeiska kontinenten, och hämtade näring i nationalism, liberalism, sociala förändringar och ekonomisk kris.

Källa: *Revolution and Reaction in Europe 1815 - 1849, Atlas of World History, Philips, London, 1999, Map 3, p 173* © Atlas of World History, Philips, London, 1999

Utdrag ur artikeln "Dominorevolutionerna: 1848, 1989, 2011"

"(...) Parallellerna mellan 1848, 1989 och 2011 är särskilt påtagliga genom att revolutionerna spreds så snabbt, att revoltörernas och demonstranternas mål i stort sett var desamma i alla länderna, och att den synbarligen cementerade gamla regimen så oväntat snabbt gav vika för pressen på förändringar (eller gav sken av att göra det). En av de tydligaste likheterna ser vi i teknikens roll för att sprida revolutionerna – ångkraft 1848, telekommunikationer 1989, och internet och mobiltelefoner 2011. De självklara skillnaderna har också diskuterats: Det har nästan blivit en standardkommentar bland den arabiska vårens observatörer att uttrycka förhoppningar om att 2011 kommer att utvecklas som 1989 och inte som 1848. Men närmare undersökningar kan lära oss mer om dynamiken i en dominorevolution.

(...) i alla dominorevolutionerna spelar det civila samhället en central roll för att skapa opposition mot den gamla ordningen inom en kritisk kultur, även om detta civila samhälle bara har en smal social bas. (...)

Samtliga dominorevolutioner hade också långsiktiga ekonomiska orsaker: 1848 fördes de framåt av en ständig befolkningstillväxt som inte kunde absorberas genom hållbar produktivitetsökning förrän i slutet av 1800-talet. Den arabiska våren föddes, förstås, i den då rådande atmosfären av global ekonomisk härdsmälta. (...)

För det andra bidrog våldshandlingarna till att synliggöra hur bräcklig den gamla ordningen var eller visade på möjligheter som uppmuntrade till utbredd revolutionär verksamhet. 1848, 1989 och 2011 ledde olika typer av våld till att revolutionerna fick sina första martyrer. I Frankrike, vars revolution utlöste en serie andra explosioner i hela Europa, blev dödandet av obeväpnade demonstranter på Rue des Capucins det som fick en spänd situation att slå över i öppen revolt. 1989 blev dödandet av demonstranter på trappan till katedralen i Timișoara det som tydligt visade att Ceaușescuregimen var bankrutt. (...) I Tunisien blev den försäljare på marknaden som 2011 i en offerakt tände eld på sig själv den som startade upproret, inte bara i sitt eget land, utan i hela arabvärlden.

För det tredje; eftersom dominorevolutionerna är gränsöverskridande påverkar de internationella förbindelserna, eftersom stormakterna med intressen i regionen är angelägna om dess stabilitet och oroliga för "revolutionär smitta". Samtidigt verkar dominorevolutionerna också inom de existerande staternas ramar, och de nya regimerna tänker ofta i termer av nationella intressen.

Källa: Dr Michael Rapport and Dr Kevin Adamson, [History Workshop Online](#), 12/01/2012

Spirande revolutionära nävar, väggmålning av Zoo Project, Tunis, Tunisien, mars–april 2011

Källa: Foto: Elissa Jobson för webbutställningen "Creative Dissent" , University of Michigan, Ann Arbor and the Arab American National Museum, Dearborn © Elissa Jobson - Bilal Berreni - Zoo Project